

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

Žalobkyně: **M.H.**
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Hroňkem
sídlem Francouzská 75/4, Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 16, Praha 2

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu ve věci vydání rozhodnutí o žádosti žalobkyně na přiměřené zadostiučinění za průtahy v soudním řízení, vedené u žalovaného pod č.j. MSP-382/2016-ODSK-ODSK/2

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- 1 Žalobkyně se žalobou podanou původně u Obvodního soudu pro Prahu 2 domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně na přiměřené zadostiučinění za průtahy v soudním řízení, podané u žalovaného dne 8.2.2016 a evidované žalovaným pod č.j. MSP-382/2016-ODSK-ODSK/2. V žalobě uvedla, že žalovaný nevydal své rozhodnutí v zákonem předvídané šestiměsíční lhůtě, na dotaz ohledně stavu věci žalobkyni neodpověděl a zůstal nečinný.
- 2 Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě potvrdil, že žalobkyně uplatnila nárok na přiznání zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 120.000 Kč za nesprávný úřední postup v řízení vedeném Obvodním soudem pro Prahu 9 pod sp.zn. 52 C 27/2010. Uvedl, že k projednání žádosti žalobkyně zatím nedošlo, neboť žalovanému nebyl zapůjčen spis Obvodního soudu pro Prahu 9 sp.zn. 52 C 27/2010. Dále žalovaný vznesl námitku nedostatku pasivní legitimace, neboť zákon č. 82/1998 Sb., odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti státu za škodu“) umožňuje žalobkyni podat žalobu o náhradu škody, čímž poskytuje prostředek k ochraně před nečinností. Namítl též, že projednání nároku na přiměřené zadostiučinění není správním řízením, jde pouze o neformální jednání, i proto nelze uplatnit žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.
- 3 Městský soud v Praze posoudil věc takto:
- 4 Podle ust. § 13 odst. 1, 2 zákona o odpovědnosti státu za škodu stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
- 5 Podle ust. § 14 odst 1 zákona o odpovědnosti státu za škodu se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6.
- 6 Podle ust. § 6 odst. 1 zákona o odpovědnosti státu za škodu ve věcech náhrady škody způsobené rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o regresních úhradách jednají jménem státu ministerstva a jiné ústřední správní úřady (dále jen "úřad").
- 7 Podle odst. 2 písm. a) téhož ustanovení je úřadem podle odstavce 1 Ministerstvo spravedlnosti, došlo-li ke škodě v občanském soudním řízení nebo v trestním řízení, a dále v případech, kdy bylo soudem ve správním soudnictví vydáno nezákonné rozhodnutí, jímž soud rozhodl o žalobě proti rozhodnutí územního celku v samostatné působnosti, a v případech, kdy škoda byla způsobena notářem nebo soudním exekutorem.
- 8 Podle ust. § 14 odst 3 zákona o odpovědnosti státu za škodu uplatnění nároku na náhradu

škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.

- 9 Podle ust. § 15 odst 2 zákona o odpovědnosti státu za škodu se poškozený může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
- 10 Podle ust. § 9 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) je za správní řízení považován postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá.
- 11 Podle ust. § 50 odst. 1 správního řádu slouží jako podklady pro vydání rozhodnutí zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.
- 12 Podle ust. § 67 odst. 1 správního řádu rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách.
- 13 Podle ust. § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), se může ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
- 14 Podle odst. 2 téhož ustanovení je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.
- 15 V žalobním petitu žalobkyně požaduje, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout o její žádosti o přiměřené zadostiučinění za průtahy v soudním řízení.
- 16 Žalovaný však ve smyslu zákona o odpovědnosti státu za škodu nerozhoduje o přiměřeném zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu způsobenou rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem soudu tak, že by zahájil správní řízení, prováděl dokazování a na jeho podkladě vydával závazné rozhodnutí. Nárok na přiměřené zadostiučinění může žalovaný mimosoudně vypořádat jen tehdy, pokud jej považuje za nesporný. Zákon o odpovědnosti státu za škodu počítá s tím, že případy, ve kterých je třeba provádět dokazování, nebo takové, jejichž vyřízení závisí na složitějším právním hodnocení, budou projednány a rozhodnuty v občanském soudním řízení, tedy soudem, a to na základě žaloby podané poškozeným. V soudním sporu pak žalovaný jedná jménem České republiky. K tomu viz například usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. Na

31/2009-10 ze dne 16.2.2009.

- 17 Soud tedy shrnuje, že případné stanovisko zaujaté žalovaným k uplatněnému požadavku žalobkyně na přiměřené zadostiučinění není rozhodnutím ve smyslu správního řádu (či jiného procesního předpisu), neboť není vydáno postupem dle ust. § 9 správního řádu a nemá podstatné náležitosti správního aktu dle ust. § 9 správního řádu.
- 18 Jak vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31.1.2008, č.j. 9 As 76/2007–52, „*ve správním soudnictví se lze žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dle ust. § 79 odst. 1 s.ř.s. domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo vydat osvědčení. Ochrany ve správním soudnictví se však nelze, jak připomněl Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 26.2.2004, č.j. 1 Ans 1/2003-50, www.nssoud.cz, stejně jako v řadě dalších rozhodnutí, dovolávat proti jakékoli absenci činnosti správního orgánu. Dovolání se ochrany u správního soudu je omezeno na případy, kdy ve správním řízení správní orgán má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení, má tak učinit v určité zákonem stanovené lhůtě a žalobce vyčerpá, pokud mu je ovšem příslušný procesní předpis zakládá, zákonné prostředky k ochraně před nečinností správního orgánu. K vynucení jiného konání správního orgánu než je vydání rozhodnutí nebo osvědčení však nikomu žalobní legitimace založena není a není založena ani pravomoc soudu rozhodovat v řízení proti jiné nečinnosti správního orgánu než proti takové, která spočívá v absenci vydání rozhodnutí nebo vydání osvědčení. V tomto směru je tedy určující, že pravomoc soudu k poskytnutí ochrany před nečinností správního orgánu vydáním rozhodnutí podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s.ř.s. je dána jen tehdy, pokud je žalobou požadována ochrana proti nečinnosti správního orgánu spočívající v tom, že správní orgán o věci samé nerozhodl, či nevydal osvědčení, přestože tak byl v souladu se zákonem povinen učinit. Z výše uvedeného je proto patrné, že citované ust. § 79 odst. 1 s.ř.s. chrání před nečinností správního orgánu s důsledkem nerozhodování ve věci samé, nikoliv však před jinými procesními vadami rozhodnutí či správního řízení, nebo před rozhodnutími nezákonnými z hlediska práva hmotného (k tomu srovnej rozsudek 4 As 64/2014 Nejvyššího správního soudu ze dne 24.6.2004, č. j. 2 Ans 1/2004-64, publikovaný pod č. 670/2005 Sb. NSS).*“
- 19 Z uvedeného vyplývá, že žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu v řízení se lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu mu soud uložil povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení, k jiné činnosti však správní orgán uvedenou žalobou nutit nelze. Vzhledem k tomu, že stanovisko žalovaného o přiměřeném zadostiučinění není rozhodnutím ani osvědčením, nelze se jeho vydání domáhat žalobou na ochranu proti nečinnosti ve správním soudnictví. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 81 odst. 3 s.ř.s.
- 20 O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřisluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. ledna 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu